

— Великият боляръ Саца... Този човѣкъ нѣма оста-
ряване...

— Та кога пѣкъ е станалъ отъ великитѣ?

— Нали е царски човѣкъ!

— Ето, ето ~~прахторъ~~ деспотъ Славъ! Съ какво е
алено рухо... Нѣма ли да се ожени най-сетне за Дея-
новата щерка? *Да го не мислиш по-малкият Славъ!*

— Ами! Ще ѝ се да стане деспина.

— Но и той не е кой знае какъвъ хубавецъ! Пѣкъ
какви ли иска? *Славъ*

— Ето и братовчедъ му, деспотъ Борилъ. Колкото бра-
товчедъ ~~му~~ е низъкъ и пълноликъ, толкова той е високъ
и мършавъ... Много ще има да чака, догде куманката
хвърли око на него. Знаешъ ли? Той я задирялъ...

— По-тихичко! Какво приказвашъ? Да стигне до Ка-
лиянчови уши, че да видишъ после беля... А гледай тамъ
оня синеокиятъ, съ дългитѣ сиви вѣси... Протовестия-
рътъ. Великият боляръ Сеславъ е отъ най-драгитѣ цар-
ски люде. Вижъ жена му — госпожа Евпраксия, съ каква
е жълта аксамитена руба... Ето и князь Белота. Дѣзната
рѣжка на царя. Колко е побѣлѣлъ! И брадата, и веждитѣ
чакъ. А я вижъ Зоя какъ върви чинно сега! Кои ли ку-
чета търкалятъ кокалитѣ на трижпроклетия Иванко? Го-
лѣмъ поразеникъ бѣше! А това е щерка имъ — малката
Белослава. Азъ все си я мислѣхъ малка, но я гледай
каква мома се била изтърсила! Голѣма хубавица ще стане!

— Ами! Царската щерка е по-хубава отъ нея.

— Кой ти говори за царкинята? Ехъ, безъ майка е
клетото, но казвамъ ти, такава хубостъ не е раждала бъл-
гарската земя до сега. На баща си прилича. Аха! Ето кас-
трофилакъ Видулъ и катепанъ Данъ. Царътъ вече е трѣг-
налъ. А този високиятъ, съ дългата бѣла брада е вели-
кият боляръ Николица, съ него е боляръ Деянъ. Тѣ не
давали и дума да стане да отиде светиня му при папата.
Но какво да правятъ? Предъ Калиянчо не се рита. Ето
великият боляръ Петъръ. И той е богомилъ. А оня тамъ
дребничкиятъ е половеца Манастиръ. Хичъ не ми харесва
тоя човѣкъ, като те погледне кръвта ти се смръзва! А